

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

S. Maria vt omnium fidelium & maximè piorum curam à Christo
singularem suscepit quomodoq[ue] ea[m] inuocare debeamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Quis det mihi, vt pro te moriar fili mi Iesu? Quis det mihi, vt fili mi Iesu pro te moriar? Inter hæc morti appropinquans Iesus, matris curam habere voluit, implereq; quod mortalibus omnibus de honorandis parentibus præceperat, comendaturus scilicet matrem suam Ioanni, cuius curam quoque matri iniunxit editerfo. *Stabat itaque iuxta crucem (vt dictum est) Maria, verè stabat, quia apostolicis viris fugientibus, omnibusq; alijs recedentibus, quando iam Iesus ad dexteram considerabat & sinistram, & non erat qui cognosceret eum, ipsa in gloriam vniuersi generis fœminei, inter tot pressuras filij, constanter cum eodem solo perseverabat. Itaque videns Iesus matrem stantem, &c. linguam habuit liberam solam & oculos Iesus, & vtrunque in obsequium atq; ministerium conuertit matris. Vidit enim eam, & collocutus est. Vidit commiserando, locutus est commendando: Ait itaque: *Mulier, ecce filius tuus.* Mulierem vocat, non nominat matrem. Parcitur enim virginis tenero amori, ne suauius loquendo, dum amicabile hoc nomen exprimeret matris, delicatum cor virginis corrumpere, puta si tam fidelem, tam amantem, tam benignum, tamq; dignissimum filium iam iamq; à se recessurum, sibi audiret imaginareturq; loquentem: *Ecce filius tuus*, ostendens nutu capitis Ioannem: atque rursus simili modo Ioannem illi commendans, siue iniungens eidem, dicendo: *Ecce mater tua.* Propter hanc commendationem vtriusq; quia virginem virginem sociavit, sub typo Ioannis nos omnes, hoc est, membra omnia corporis sui mystici, quorum ipse est caput, matri commendauit, matremq; eorundem omnium nostrum ipsam constituit.*

S. Maria vt omnium fidelium & maxime piorum curam à Christo singularem suscepit, quomodoq; eam inuocare debeamus.

IN hoc verbo haud modica nobis est consolatio, scientibus, non Ioanni tantum, sed omnibus Christi discipulis omnibusq; filijs gratiæ de Maria beatissima à Christo dictum: *Ecce mater tua.* O sancta Maria, amodò non potes negare, deprehensa es mater esse nostra. Ad te clamamus exules filij quondam Euxæ, ad te suspiramus nunc filij misericordiæ tuæ. Fac igitur quod decet matrem. Monstra te esse matrem pro nobis loquendo, nos apud patrem excusando, reconciliando nos, atque bona nobis omnia impetrando. Heu charissimi, nos quidem ad illam clamantes dicimus: Monstra te esse matrem. Sed ipsa cuius nostrum clamare potest, hoc est, respondere potest: Monstra te esse filium. Semper quidem se nobis esse matrem monstrat, nos tamen eidem non præstamus filios. Discimus hic secundò in omni periculo, in omni necessitate, hanc nostram matrem nobis inuocandam: potentissima est enim, vt pote Dei mater, nec minus misericors. Quantaunque tamen est, ex Deo tanta est, & ab eodem omnia accepit, & in eundem, hoc est, in eiusdem gloriam omnia refert. Tertiò discendum est, quam diligentem curam tam carnalium quam spiritualium debeamus habere parentum: quando quidem Christus in extremo vitæ constitutus curam suæ matris agens, eidem custodem delegauit.

2. Reg. 18.
Exod. 20.
Deut. 5.

Psalm. 141.

Mulierē cur
matrē suam
Christus in
cruce appel-
lauit.

Mariam in
omni peri-
culo ac ne-
cessitate
inuocandā
esse.
Parentum
quanta cura
habenda sit.